

НѢЩО ВЪ СПОМЕНѢ.

Намъ говори всяко вещество
И напомнимъ вѣчно сщество ;
Тайность дивна и не постижима
Въ земный нашій животъ веч' има.
Можна сѣдба съ назн си играй,
Нѣ пакъ всичко сочи чуденъ край.
То което намъ творецъ явява
Въ длѣжность свята то ны подчинява :
Да живѣмъ горко у свѣта
И да мразимъ грознѣ суетѣ,
Да ся трудимъ съ постоянство смѣло
За да можемъ стори свято дѣло,
Свято дѣло въ днешній нашъ животъ,
Мило, драго най безцѣнъ имотъ :
Трѣба, трѣба въ тоя свѣтъ лѣжовенъ,

“Нѣщо въ споменѣ.,,

А. Д. П.